

V NAŠI DRŽAVI.

Po dosedanjih poročilih iz Beograda bodo prevzeli bani enotno po celi državi svoje posle 11. novembra. Do 15. novembra se bo izvršila končna ukinitve tako velikožupanske kakor tudi oblastne uprave. S 16. nov. se začne tudi poslovanje banske uprave in sicer tako, da se bodo odslej naprej vodili le banski spisi in le bansko knjigovodstvo. Kar se tiče nove razporeditve uradništva samoupravne stroke v občo upravo banovin, je poverjeno banom, da stavijo svoje predloge. Vsa stvar bo torej v tem pogledu odvisna od predlogov posameznih banov.

Kmetijski tečaji po celi državi. V ministrstvu za kmetijstvo se pripravlja vse potrebno za organizacijo kmetijskih tečajev. V proračunu oddelka za agrarno politiko in v proračunu za živinorejo in kmetijstvo so določene v ta namen že lepe vsote. Tečaji se naj vrše na vasi. V tečaje naj gredo v prvi vrsti kmetovalci, ki že praktično gospodarijo na srednjem ali malem posestvu. Tečaji naj se vrše dvakrat do trikrat na teden. Predavatelji naj predavajo najmanj dvakrat na teden in to v času, ko so osnovne šole proste in na razpolago. Predavajo naj ogrovniki, živinozdravniki, pravniki, zdravniki in drugi kmetijski strokovnjaki. — Predavanja morajo biti poljudna in naj se vrše po možnosti v dvogovoru. Predava naj se o najbolj važnih vprašanjih in navadno o vprašanju, ki je važno za dotični kraj ali ga pa sprožijo udeleženci sami. Ker je potrebno, da se zimski čas izkoristi temeljito, je potrebno, da se izvede organizacija teh tečajev čimprej in se interesentje čimprej prijavijo. Da se ne bo zavlekla organizacija tečajev, bodo odredili izobraževalna središča strokovnjaki na velikih županstvih. Predavanja se bodo vršila po vsej državi.

Oblastne blagajne bodo pregledali. Te dni se bodo pregledovale oblastne samoupravne blagajne, ki so zapečatele in za katere so že odrejeni odposlanci ministrstva za notranje zadeve. Odposlanci imajo nalog, da ugotovijo imovinsko stanje posameznih oblasti.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Na čehoslovaškem se piše in govori vse o parlamentarnih volitvah, ki so se vršile v nedeljo dne 27. oktobra. Izid volitev je sledeč: agrarci so dobili 46 mandatov (dosedaj 45); socialni demokrati 39 (dosedaj 29); narodni socialisti 32 (dosedaj 28); ljudska stranka 24 (dosedaj 31); slovaška Hlinkova stranka 19 (dosedaj 23); narodni demokrati 15 (dosedaj 13); obrtniška stranka 12 (dosedaj 13); skupina Stříbrny 3 (dosedaj nobenega); komunisti so izgubili 11 mandatov ter bodo imeli 30 poslancev. — Nemško volilno združenje (združeni agrarci in nemški demokrati skupine dr. Kafka in dr. Rosine) 17; nemški krščanski socialci združeni z

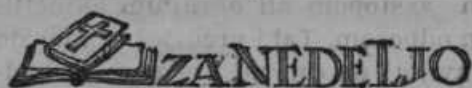
obrtniško stranko 14 poslancev. Nemškim socialnim demokratom pripade 20 (17) mandatov. Nemški nacionalisti dobijo 17 (dosedaj 10) mandatov. Nemški narodni socialisti 8 (7) mandatov. Madžarom odpade na listo združenih madžarskih strank 10 (dosedaj tudi 10) mandatov. Novi poljsko živodski listi so bili prideleni 4 mandati. Ker ima čehoslovaška zbornica tudi poleg parlamenta senat s 150 mandati, so ti razdeljeni tako-le: Komunisti 15, združene madžarske stranke 6, nemška volilna skupina 9, nemški socialni demokrati 11, nemški nacionalci 0, češki narodni socialisti 16, češki socialni demokrati 20, liga proti vezanim listam 1, češki narodni demokrati 8, češka ljudska stranka 13, češka agrarna stranka 24, češki obrtniki 6, nemški krščanski socialci 8, slovaška ljudska stranka 9 in nemški narodni socialci 4. Dosedanja Udržalova vlada je podala ostavko in sedaj se delajo za bodočo vlado vse mogoče zveze med najmočnejšimi strankami.

Francoska vladna kriza. V zadnji številki smo javili, da bo sestavljal novo francosko vlado Deladier s pomočjo socialnih demokratov. Ta domneva je padla v vodo, ker so se socialisti skujali in je Deladier končno javno odločil poverjeni mu mandat. Predsednik republike Doumergue je povabil nato k sebi prejšnjega ministrskega predsednika Brianda, ki je ponovno odklo-

nil ponudbo za sestavo kabineta. Doumergue je za tem poveril sestavo nove vlade radikalnemu socialnemu senatorju Clementelu, ki se je lotil težavne naloge brez uspeha. Sestava nove francoske vlade se je posrečila še le kot tretjemu Tardieuju v noči od sobote na nedeljo. V novi vladi je Briand zunanji minister. Vlada se bo predstavila parlamentu v četrtek. Novi francoski ministrski predsednik Tardieuju je bil na mirovni konferenci v Parizu desna roka zastopnika Francije Clemsoja.

Nova pravila fašistične stranke v Italiji. Po osmem letu obstoja fašistične revolucije so bila te dni sprejeta nova strankina pravila. Nova pravila označujejo stranko kot državno milico v službi naroda. Novi člani stranke morajo tudi nadalje priseči pred političnim tajnikom tako-le: »Prisegam, da bom povelja duceja (Mussolinija) izvrševal brez vprašanja, da bom z vsemi svojimi močmi in če treba tudi s krvjo služil stvari fašistične revolucije.« V pravilih se nadalje določa, da se morajo izdajalci fašizma in oni, ki so kaznovani zaradi nečastnih prestopkov, izključiti iz stranke Fašisti, izključeni iz stranke, se morajo pregnati iz političnega življenja, in nimajo pravice do priziva.

Ogromne borzne izgube v Ameriki. Dne 29. oktobra je bilo v Newyorku 10 milijonov dolarjev borznih izgub, na vseh ameriških borzah pa 14 milijard.

Janez Krstnik Steger.

Spominski dan 3. november.

Rodil se je Janez Krstnik 4. oktobra 1810 v kmečki hiši pet ur od Dunaja. Kot deček je kazal Janez veliko hrepenenje, da postane kedaj duhovnik, a oče ni hotel o tem nič slišati, ker se je bal, da se ne bi sin v času študij izkvaril. Deček pa učenja ni pustil. Kadar je imel kaj prostega časa, večkrat pozno v noč, je prebil pri knjigah; naučil se je latinščino, poznal je zelo dobro zgodovino in tudi življenje svetnikov. Radi učenja pa mladi samouk ni zanemarjal dela na očetovem posestvu. Bil je pri delu prvi in zadnji in ko je opravil svoje, je rad pomagal še drugim. Napram staršem je bil Janez vedno dostojen, spoštljiv in poslušen. Oče mu je zato kupil len par konjev in mu je še tudi drugače skušal pripraviti veliko veselja in mu izpolniti njegove želje. Nekoč mu je pa eno odbil. Janez je hotel iti s svojo sestro gledat veliko procesijo na čast presv. Rešnjemu Telesu. A oče je odvrnil: »Ne gresta; pri takih prilikah je videti veliko baharije, a malo pobožnosti.« Janeza je to zelo užalostilo. Čeravno nič ni rekel, pa je par ur kazal temen obraz. Ta svoj pogrešek je pozneje velikokrat bridko obžaloval. Kako je pač ta sin dobro umeval dolžnosti četrte božje zapovedi.

Skoro vsak teden je vozil ali nosil Janez, ki je doraščal v krepkega mladenciča, razne prideleke na Dunaj na trg.

Ob teh prilikah je skoro vedno obiskal cerkev redemptoristov, reda, ki ga je ustanovil sv. Alfonz Liguori. Pobožni in za dušni blagor vernikov goreči redovniki so se mu zelo prikupili in je tudi z njimi občeval. V jeseni leta 1835, ko je bil Janez star 25 let, je prišel v njegov domač kraj brat Didak na zbirco. Prišel je tudi k Stegerjevimi in ko je nekaj časa govoril z domačim sinom, mu je rekel: »Vi ste poklicani k redemptoristom; samo prosite, gotovo vas bodo sprejeli.« Janez je po resnem in treznem premisleku to storil in je bil ob novem letu 1836 sprejet kot novinec za brata. Že kot novinec je kazal resnično in globoko pobožnost. Vsi so na njem občudovali njegovo skromnost in ponižnost. 19. marca 1837 je dobil redovno obleko in bil prestavljen za brata v samostan Egenburg. Ker se je že doma veliko bavil z vrtnarstvom, so mu v samostanu poverili službo vrtnarja. Opravljal je to službo z vso natančnostjo in ljubeznijo, zraven pa je bil tako tih, ljubeznjiv, postrežljiv, da so ga kmalu vzljubili vsi v samostanu, pa tudi zunanji prebivalci, ki so imeli z njim opraviti ali so ga videli v cerkvi pri službi božji. Enkrat je moral svoj ljubi samostan zapustiti in sicer v viharnem letu 1848, ko so nekateri hoteli svojo preveliko navdušenost za prostost na nelep način pokazati tudi nad mirnimi prebivalci samostana. Na prošnjo dobrih prebivalcev pa so se redemptoristi zopet vrnili in z njimi tudi brat Janez Krstnik, ki so ga v Egenburgu najtežje pogrešali.

Skoro 50 let je preživel brat Janez v samostanu. Čeravno je bil le brat —

vrtnar, so pa o njem govorili po vseh drugih samostanih in sicer govorili kot o svetniku. Samo on ni o kaki svoji popolnosti nič vedel in je govoril: »Jaz sem nihče.« Pri skupnem delu z drugimi brati si je izvolil vedno zadnje mesto. Povsod je hotel biti zadnji. Samo v eni stvari je bil prvi: pri vstajanju. Poverili so mu v samostanu službo budilca in jo je opravljal skoro do svoje smrti. Vsako jutro ob treh je že bil v oratoriju ali molilnici in je tam molil križev pot in bil zatopljen v premišljevanje, dokler ni prišel čas, da je šel buditi po samostanu. Po sv. maši, pri kateri je vsak dan, razven enega v tednu, sprejel sv. obhajilo, je šel brez zajutrika na delo v vrt. Opoldne in zvečer je užil največkrat le nekaj odpadkov, ki so jih pustili drugi in je trdil, da mu je to najljubše. Vina ali piva ni pil nikoli. In pri tej pičli hrani je delal brat Janez na vrtu od zore do mraka kakor najmočnejši mož. Pri delu je ves čas molil in premišljeval; tu in tam je zapel kako pobožno pesem. Če je kedaj čital ali slišal, kako so živeli svetniki, je vzdihnil: »To so bile velike duše, kaj pa storimo mi!«

Razven tega zunanjega strogega življenja, ki si ga je bogoljubni brat sam nalagal, ga je pa Bog obiskoval še z notranjim trpljenjem. Mučile so ga velike skušnjave proti krščanskemu upanju in velik strah, da ne bi bil zveličan. Te muke so bile včasih tako velike, da je bil po taki noči veliko bolj zdelan in zmučen, kakor če je ves dan opravljal svojo težko vrtnarsko nalogo. Ni pa prišel nikdar niti glas pritožbe čez njegove ustnice. »Božja volja je tako,« ta misel ga je krepčala v najhujšem trpljenju. Ni čuda, da mu je nek njegov predstojnik dal izpričevalo: Naš brat Janez reši s svojo molitvijo in trpljenjem več duš, kakor naši patri s svojimi pridigami in delom.

Posebno hudo je trpel brat Janez zadnja tri leta svojega življenja. Na eni nogi so se mu napravile otekline in rane, tako, da ni mogel več stati ne ležati, le nekako visel je na stolu. Zraven pa ga je pritiskalo z vso močjo njegovo dušno trpljenje. Bil je zadnji boj, ki ga je moral božji borec še izvojevati tukaj. In dobro ga je izvojeval. Ni prišla iz njegovih ust beseda pritožbe ali obupa. 3. novembra leta 1883 je bil boj končan in duša ponižnega brata je šla v veselje svojega Gospoda. V Rimu so že dali dovoljenje, da se preiskuje njegovo življenje, da bi bil prištet blaženem.

Kako nam kaže ta preprosti samostanski brat pot v nebesa, ki jo lahko hodi vsak izmed nas. 47 let je opravljal navadna vrtnarska dela, a do kakih višin se je dvignila njegova duša! To naj bi bila tudi naša življenjska pot! Natančno in vestno opravljati svoja opravila, če so na zunaj še tako malenkostna in nizka. Pri svojem delu biti združen z Bogom. V trpljenju biti vdan v njegovo voljo. Tako človek dozoreva za večno plačilo.

Važne zadeve. Res je sicer, da je lahko človek v največjem trpljenju in največji revščini vdan svojemu Bogu.

Res pa je tudi, da človeka radi njegove slabosti ravno neugodne gmotne razmere pripravijo do tega, da začne prestopati božjo postavo in da se Bogu čisto odtuji. Zato pa mora biti danes za katoličane velika naloga, da skušajo vsem slojem prebivalstva ustvariti kolikor mogoče ugodne ali vsaj vzdržljive gmotne razmere. S tem, za vse življenje neizmerno važnimi vprašanji se je bavil tudi letošnji veliki nemški katoliški shod v Friburgu. Povdaril je v tem oziru posebno dve važni stvari, kateri tudi nista pretežno izpeljivi. — Prva je, da naj žene, posebno v delavskih družinah, gospodinjsko pametno in tako, da se družina tudi ob skromnih sredstvih kolikor mogoče dobro in zdravo hrani ter vzdržuje. Zato naj se posebno gleda na to, da se dekleta, ki se pripravljajo na svoj prihodnji poklic, gospodinjsko kolikor mogoče dobro izobrazijo in pripravijo. — Druga važna zahteva je ta, da se med ljudstvo zanese duh varčevanja, da se prepotrebni denar ne izmeče za razne nepotrebne stvari, za nespametno obleko, za alkohol, nikotin itd. So to stvari, ki so važne tudi za nas in za katere naj bi se tudi med nami vzbudilo veliko več zanimanja, kakor ga v resnici je.

Velika modrost sovražnikov Cerkve.

NOVICE

Likvidacija mariborskega velikega županstva. Z dnem 10. novembra tega leta prestane poslovanje tukajšnjega velikega županstva ter preidejo z 11. novembrom tega leta posli velikega županstva v pristojnost Dravske, odnosno glede okrajev Čakovec in Prelog Savske banovine s sedežem v Zagrebu. Od 11. tega meseca dalje je torej vse vloge, ki spadajo v banovo kompetenco, naslavljanje na Banovo upravo v Ljubljani oziroma Zagrebu. Od tega dne pa do končne likvidacije velikega županstva, ki mora biti zaključena do 4. decembra tega leta, nosi županija naslov: »Županija v likvidaciji«.

Duhovniške vesti. Jožef Pretnar, kaplan v Dobovi, je nastavljen za provizorja v Razboru v laškem okraju. Franc Strmšek, doslej kaplan v Šmarju pri Jelšah, pride za kaplana v Dobovo; Janez Rančigaj, kaplan pri Sv. Lovrencu na Pohorju, pa je imenovan za kaplana v Šmarju pri Jelšah.

Smrt zaslužnega g. župnika. V Šoštanju je umrl v soboto 2. novembra tamošnji upokleni župnik Jožef Attender. Blagopokojni se je rodil 4. avgusta 1864 v Šmartnem pri Slovenjgradcu in bil posvečen v mašnika leta 1887. Služboval je v Celju kot kaplan in precej časa je župnikoval na Polzeli, kjer se je posebno brigal za božjo pot na gori Oljki. Iz Polzele je prišel za župnika v Šoštanj. Bil je blaga duhovniška duša, ki je storila zelo veliko dobrega ter bila spoštovana ter priljubljena od duhovnih sobratov in vernikov. Rajni je zadnja leta radi bolezní veliko trpel. Bodi mu ohranjen pri vseh, ki so ga poznali, časten in trajno hvaležen spomin!

Urednik lista, ki ga izdaja nemški general Ludendorf, ki je znan iz svetovne vojne, je pred kratkem imel v Münchenu predavanje, v katerem je na široko razlagal, zakaj general Ludendorf nastopa zoper jezuite. K besedi se je oglašil nek bogoslovec iz Münchena in je dokazal, da general Ludendorf nima prav. Pač malo častno za generala!

Kako se je delalo v Mehiki. V času, ko so bile cerkve v Mehiki izročene na milost in nemilost sovražnikom vere, je iz njih izginilo veliko umetniških podob in drugih dragocenosti. Najvišji sodnik v Mehiki je odredil, da se preišče, kam so te dragocenosti prišle.

Kako postajajo Kitajci krščanski. — Krščanski Kitajci imajo navado, da opravljajo skupno razne molitve. Če je v kaki družini tudi kak sam katoličan, opravi te molitve glasno. Te molitve so sestavljene tako, da vsebujejo vse glavne krščanske resnice. In zelo velikokrat se zgodi, da poganški družinski člani, ko slišijo te molitve, postanejo pozorni, začnejo misliti in postanejo katoličani. V mestu Haku je bilo v začetku leta samo 37 katoliških družin, a na prej omenjeni način jih je bilo koncem leta že nad sto. Ali tudi pri nas ne bi imela skupna družinska molitev velikega vpliva in veliko uspehov?

Zadušila se je. Na Pobrežju pri Mariboru v Nasipni ulici 26 je prebivala 80 letna Marija Brezner. V ponedeljek dne 4. novembra se je hotela preseliti k svojemu sinu na Tirolsko, a se je v noči poprej zadušila radi dima, ker je zakurila v peči s slamo.

S prerezanim vratom so našli na Vseh svetnikov krog pol šestih zvečer v stanovanju v Studencih pri Mariboru 50 letnega Ivana Karnerja. Še ni dokazano, ali gre za zločin ali samomor.

Žrtev fantovske podivjanosti. V nedeljo dne 3. novembra je bil smrtno zadet v prsa 18 letni fant Tomažič v Zgornji Bistrici pri Slov. Bistrici. Tomažiča je ustrelil drug fant, ko so šli fantje iz ene vasi nad fante iz druge.

Avtobus Celje — Polzela — Braslovče — Mozirje je pričel obratovati na dan Vseh svetnikov zvečer. Vozi ob četrt na 18. uro izpred kolodvora Celje ter pride v Mozirje okoli tričetrt na 19. uro. Od sobote naprej vozi redno jutraj ob 7. uri iz Mozirja, pride v Celje okoli pol 9. ure, se vrne iz Celja ob pol 11. uri, dospe v Mozirje okoli 12. ure ter se vrne pet minut pred 13. uro iz Mozirja nazaj v Celje ter seveda ob četrt na 18. uro nazaj v Mozirje, kjer bo prenočeval. S tem bo ustrezno osobito Mozirju in okolici, ki je večinoma morala zaostati, ker so do Mozirja bili običajno poštni avtobusi že prenapolnjeni.

Naborniki se opozarjajo na čl. 54 novega zakona o ustrojstvu vojske in mornarice, po katerem imajo le še samo tri mesece po izvršenem naboru čas vložiti prošnjo ali pritožbo proti izreku naborne komisije, kakor na primer za vojaško oprostitev, za skrajšanje vojaške službe, za spremembo določenega roka ali vojaške dodelitve, za odložitve vojaške službe radi študij itd. Po preteku treh mesecev od dneva nabora se morebitne prošnje in pritožbe ne jemljejo več v obzir ter obvelja izrek rekrutne komisije. Ker je novi vojni zakon izšel še le meseca septembra 1929, je za letos izjemoma dovoljeno vlagati vse slične prošnje in pritožbe še do konca tega leta. Naborniki in njihovi svojci se torej v lastnem interesu opozarjajo, da pazijo na določeni termin, in